

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati
Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos
centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

De Tempore

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1631

ab Herode spretus, ad Pilatum mittitur. Articulus XXXVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47044](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47044)

VI
=1

obstinatorem, quodque ex mera invidia, & amaro zelo, tantummodo hæc mala in ipsum cogitarent? Præterea dolorem auxit non minimum, quod adeo animo deliberato, & integro voluntatis consensu diabolo consentirent, neque vlla sana concilia admitterent, per quæ diaboli machinationes & insidias dissipatæ, tandem ipsi ad agnitionem veritatis pertingissent. Sed sicut dicitur plerumque solet: Difficile est canem veterem assuescere loris: Ita nec hi obstinati & excæcati Iudæi, quamuis plurima à Christo beneficia essent consequuti, adhuc tamen non poterant malitiam suam inueteratam, imò nolebant potius, relinquere.

Hic monemur, pro nostri informatione, pro virili superbiam calcare, vanam gloriam ab hominibus non querere, sed exemplo Christi humilitati studere, nostris ipsorum aspernationem appetere, nec aliorum contemptum & ludibria, si qua nobis inferantur, timere: utque per hæc efficiamur veri imitatores Christi Iesu, qui omni honore & gloria huius fallacissimi mundi contempta, sustinuit crucem & ignominiam maximam.

Superbia vanaque gloria quanto studio contem-
nenda.

IESVS AB HERODE SPRETVS, AD PI-
latum remittitur. Articulus XXXVI.

Herodes autem, quum nullum miraculum vel verbum à Christo obtinere posset, spreuit illum, ut dictum est, cum exercitu suo. Et illustratum induit in veste alba, & remisit ad Pilatum. Vestis ista, qua Iesum indutum legimus, stultorum & fatuorum fuisse indumenti genus quidam referunt, ideoque voluisse Herodes Iesum hac indui, quasi nil inter fatuum & Dominum Iesum interesset, sed mentita est planè iniquitas sibi. Non enim huius Mundi Sapientiam acceperat Benedictus Iesus, verum eam quæ ex Deo est, quæ ipse erat, quam coram vano & curioso Herode, more mundanorum hominum ostentaret. Sic cæca sunt iudicia impiorum hominum, ut secundum faciem iudicent, & eos damnent, quos merito seruare deberent, eosque seruent, quos iuste punire æquum esset. At cum iam sua iniqua desideria in Dominum Iesum expleisset Herodes, satisque irrisisset cum exercitu. Ad Pilatum remisit. Hoc in loco Herodes in necem Domini videtur consensisse. Nam suæ ditionis hominem innocentem debuit absolueri, non alteri iudicandum remittere. Denuo hic creuit Iudæorum ferocitas, & Iesu patientia, eo, quod non sicut optauerant apud Herodem res ipsis cessaret. Tunc denum iram, quam in corde habebant, omnem emouebant in Iesum, & quod paulo ante in occulto latuit, iam foras in publicum prodit. Videre est hic, O amatores Christi Iesu fideles, spectaculum miserandum, & omni lachrymarum fonte plangendum, quod nulli moti misericordia, aut humanitate, tam dire ac crudeliter, hi rabi di canes Christum Iesum tractauerint, ac omnis oblitici pudoris tam valido clamore à conspectu Herodis contemptum, & vilipensum rapuerint, multaque iniuria affectum Pilato rursus præsentauerint. Sed quis intellectus rapiet, que opprobria, que scommata, quas derisiones in hac processione Dominus noster pertulerit? Tu autem o anima deuota, acerbo cum dolore Iesum sponsum tuum, cæli gaudiū, Patris sapientiam, regem gloriæ, tam turpiter, tamque sorde confusum, & conpurcatum attende, ut tam non sit speciem hominis habens, sed abiectus

Lucæ 23.

Psal. 66.

Herodem in Domini Iesu mortem hoc loco confestim.

Quæ quantaque in hæc processione Christo pertulerit. Etiam 28.

vermiculus: nec solam vt sceleratus, & reus morti adiudicatus, sed etiam (vt supra dictum est) insar deliri in veste stulti derisus ab omnibus. Quis ergo tam ferreo erit pectore, quem hæc non emolliant? Pudeat nunc vos & superbi homines, qui erecta ceruice, superbia tumidi inceditis. Erubescite qui sapientes estis in oculis vestris, & extollimini vltra id quod estis, stercus cinis, esca vermium, & vasa testea, plena omni immunditia. Et Dominus vniuersorum, in quo omnes thesauri sapientie & scientie absconditi sunt, vt insipiens deridetur, & vos ipsis quoque brutis animantibus irrationabiliores, quæ pro sua conditione laudant Deum creatorem suum, sapientes & sancti ab hominibus haberi vultis. Si quondam Angelis in caelo peccantibus, propter superbiam non peperit, arbitramini, quod vobis parcat? Nequam. Magna enim ira Dei imminet peccatoribus, & his qui duro corde sunt, nec gratiam in tempore gratie quaerunt. Quocirca dum vos Iudex sustinet, reuertimini ad cor, & conuertetur vnusquisque à via sua pessima, & agat poenitentiam. Hæc namque via est, qua gloriam deperditam in Paradiso, recuperare possumus, & Deum quem peccando offendimus, nobis reconciliare. Nec patiamini obsecro pro magna salute vestra, vt quis vos ab hac via impediatur, non hominum societas, non amicorum familiaritas, non commoda vite presentis, non fallacia huius mundi gaudia, non cuiuscunque rei solatium, ne forte ab æterna hereditate, quæ nobis in caelis promissa est, excludamini. Hominum enim familiaritas, quæ arte quadam humana, & studio placendi parata est, sæpenumero iustitie Dei derogat, & Deo Opt. Max. nos inimicos facit. Et facti sunt amici Herodes & Pilatus in ipso die. Nam antea inimici erant adinuicem. Fortasse, quod aliquos Pilatus, qui de Herodis potestate erant, iudicauerat, & inde Herodis indignationem incurrerat. Sed iam videns Pilatus opportunitatem se habere reconciliandi sibi Herodem, si Iesum ad eum iudicandum mitteret, eo, quod Herodes magno tenebatur desiderio videndi Iesum, & probandi num vera essent, quæ de ipso hominum opinio ferbat, cum consilio & Iudeorum potestate ad Herodem eum misit. Et facti sunt amici Herodes & Pilatus. Sic modo quos nulla poruit, aut virtus, aut iustitia reconciliare, consensus in Christi perfectione concordat. Hinc summe cauendum nobis est, ne cuiusquam nobis amicitiam conciliemus, per quam Dei familiaritatem & fauorem amittamus. Multo enim melius est, vt omnes homines nos odiant, quam Deum offendamus. Hic quoque docemur omnem mundi gloriam fugere, nullius amicitiam, nec parentum, nec amicorum, Dei amicitiam anteponere, opprobria & contumelias libenter pro gloria Dei appetere, & magis gaudere in tribulatione & nostri ipsorum aspernatione, quam in honoris exhibitione. Ita enim Magister & legifer noster suos docet. *Mundus gaudebit, vos autem contristabimini.* Sed ait: *Tristitia vestra vertetur in gaudium.* Multo quæ melius est ire in domum luctus, quam in domum conuiuij. Hic finitur Prima.

Hora Tertia hic incipit, quæ habet Articulos octo.

IESVS

Esaiæ 5.

Coloss. 2.

Esaiæ 14.

1. Pet. 2.

Ioel. 2.

Ezech. 18.

Familiaritas
hominum
quæ tam ho-
mini im-
ponat.

Amicitiam
hominum
quæ in peric-
lole aliqui
venentur.

Ioan. 16.